
Nu læger Sneen –

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Nu læger Sneen –", i: *Mindeudgave Digte*, side: 293, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Nu læger Sneen –

Nu læger Sneen med Blide
al Jordens Vaande og Had.
Hvorfor, gad jeg egentlig vide,
er ikke jeg ogsaa glad?

Jeg fatter jo Stemmen, der nænsom
os hvisker med inderlig Fynd:
Nu kan I da se, jeg er den,
som tilgiver Jorden dens Synd,

Alt mere Dagen sig fjerner.
Snart har den os ganske forladt.
De første gulgyldene Stjerner
staar tændt mod den hvide Nat.

Velsignende Skumringen falder
hen over den lysende Fred.
Det er, som hin Stemme os kalder
paa Vej mod sin Evighed.

Min Ven, kan du Stilheden høre?
Nu lytter vor Verden sig glad,
som havde i Kvæld den Guds Øre
og derfor andægtig bad.

Alverdens larmende Tanker
de tystner lidt efter lidt,
som hørte de Hjertet, der banker,
og lod sig forvandle med-et

og rejste sig blanke og rene
af Bønnens Genfødelsesbad.
Og jeg var den eneste ene
i Verden, der ikke er glad.